

Bryssel, 7. heinäkuuta 2020
REV2 – korvaa 8. helmikuuta 2018
päivätyn tiedonannon REV1

TIEDONANTO SIDOSRYHMILLE

YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN ERO EUROOPAN UNIONISTA JA PANKKI- JA MAKSUPALVELUJA KOSKEVAT EU:N SÄÄNNÖT

Yhdistynyt kuningaskunta on 1. helmikuuta 2020 alkaen eronnut Euroopan unionista, ja siitä on tullut ns. kolmas maa¹. Erosopimuksessa² määrätään siirtymäkaudesta, joka päättyy 31. joulukuuta 2020. Siihen saakka Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovelletaan Euroopan unionin oikeutta sen kaikilta osin.³

Siirtymäkauden aikana EU ja Yhdistynyt kuningaskunta neuvottelevat uutta kumppanuutta koskevasta sopimuksesta. Ei kuitenkaan ole varmaa, tehdäänkö tällainen sopimus ja tuleeeko se voimaan siirtymäkauden päättyessä. Tällaiseen sopimukseen perustuva suhde olisi joka tapauksessa hyvin erilainen kuin tilanne, jossa Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu sisämarkkinoihin⁴.

Siirtymäkauden päättyttyä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulee EU:n jäsenvaltioissa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta kolmas maa.

Sen vuoksi kaikkia asianomaisia ja erityisesti talouden toimijoita muistutetaan oikeudellisista seurauksista, joita siirtymäkauden päättymisellä on niiden toiminnalle.

Neuvoja sidosryhmille:

¹ Kolmas maa on maa, joka ei ole EU:n jäsenvaltio.

² Sopimus Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä, jäljempänä 'erosopimus' (EUVL L 29, 31.1.2020, s. 7).

³ Lukuun ottamatta eräitä erosopimuksen 127 artiklassa määrättyjä poikkeuksia, joista millään ei ole merkitystä tämän tiedonannon kannalta.

⁴ Vapaakauppasopimuksessa ei määrätä etenkin sellaisista (tavaroiden ja palvelujen alalla sovellettavista) sisämarkkinoiden periaatteista kuin vastavuoroinen tunnustaminen.

Tämän tiedonannon valossa pankki-, maksu- ja/tai sähköisen rahan palvelujen alalla toimivia rahoituspalvelujen tarjoajia ja erityisesti niitä, jotka tarjoavat rajatylittäviä palveluja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tai vastaanottavat niitä Yhdistyneestä kuningaskunnasta, kehoitetaan arvioimaan siirtymäkauden päättymisen vaikutuksia ja tiedottamaan niistä asianmukaisesti asiakkailleen EU:ssa sekä sääntelyviranomaisille tai viranomaisille. Niitä kehoitetaan myös ryhtymään hyvissä ajoin asianmukaisiin toimiin, joihin voisi kuulua omaisuuserien ja/tai toimintojen siirtäminen EU:hun, jotta varmistetaan EU:n pankkien, niiden asiakkaiden ja niiden varojen riittävä suoja.

Huomautus: Tässä tiedonannossa ei käsitellä

- toimivaltakysymyksiä ja sovellettavaa lakia koskevia EU:n sääntöjä (”siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tehtävä oikeudellinen yhteistyö”),
- EU:n yhtiöoikeutta,
- henkilötietojen suojaa koskevia EU:n sääntöjä.

Näistä aiheista on julkaistu tai laaditaan parhaillaan erillisiä tiedonantoja.⁵

Siirtymäkauden päätyttyä pankki- ja maksupalveluja koskevia EU:n sääntöjä ei enää sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Tämä koskee erityisesti oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26. kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU (”vakavaraisuusdirektiivi”),⁶ luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26. kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 (”vakavaraisuusasetus”),⁷ talletusten vakuusjärjestelmistä 16. huhtikuuta 2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/49/EU (”talletussuojadirektiivi”),⁸ luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä 15. toukokuuta 2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU (”pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivi”),⁹ maksupalveluista sisämarkkinoilla 25.

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_fi

⁶ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁷ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁸ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149.

⁹ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

marraskuuta 2015 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2015/2366 ('maksupalveludirektiivi'),¹⁰ rajatylittävistä maksuista yhteisössä 16. syyskuuta 2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 924/2009¹¹, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä annettua direktiiviä 2014/92/EU ('maksutilidirektiivi')¹² sekä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua koskevia EU:n sääntöjä, mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16. syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY¹³. Tällä on erityisesti seuraavat vaikutukset:

1. TOIMILUVAT

- Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisilta viranomaisilta pankkipalvelujen¹⁴ ja maksupalvelujen¹⁵ ja/tai sähköisen rahan palvelujen¹⁶ tarjoamiseen toimiluvan saaneet yhteisöt (jäljempänä 'Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneet yhteisöt') menettävät toimiluvan¹⁷ tarjota kyseisiä palveluja ja toimintoja unionissa (ne menettävät EU:n laajuisen toimiluvan eli niin kutsutun EU-passin), ja niitä kohdellaan kolmansien maiden yhteisöinä siltä osin kun kyseessä on mahdollisuus perustaa sivuliikkeitä¹⁸ tai turvautua asiamiehiin EU:n jäsenvaltioissa. Tämä tarkoittaa sitä, ettei näillä yhteisöillä enää ole oikeutta tarjota palveluja EU:ssa yli rajojen Yhdistyneen kuningaskunnan niille antamien nykyisten toimilupiensä perusteella.

¹⁰ EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35.

¹¹ EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11.

¹² EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214.

¹³ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

¹⁴ Katso direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan 1 kohta ja liite I. Useisiin direktiivin 2013/36/EU liitteessä I lueteltuihin toimintoihin sovelletaan myös direktiiviä 2014/65/EU ja rahoitusvälineiden markkinoista 15. toukokuuta 2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 600/2014 ('MiFID II' ja 'MIFIR'). Tällä tiedonannolla ei rajoiteta sijoituspalvelujen tarjoamista koskevien puiteiden tarkastelua, ja sidosryhmien olisikin tutustuttava niille osoitettuun tiedonantoon "Yhdistyneen kuningaskunnan ero unionista ja rahoitusvälineiden markkinoita koskevat EU:n säännöt".

¹⁵ Direktiivin (EU) 2015/2366 1 ja 2 artikla, 4 artiklan 3 kohta sekä liite I.

¹⁶ Direktiivin 2009/110/EY 1 ja 2 artikla.

¹⁷ Direktiivin 2013/36/EU 8 artikla ja direktiivin (EU) 2015/2366 11 artikla.

¹⁸ Direktiivin 2013/36/EU 17 artikla ja direktiivin 2009/110/EY 8 artikla.

- Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneiden yhteisöjen, jotka ovat perustaneet sivuliikkeitä EU:n jäsenvaltioihin, on noudatettava siirtymäkauden päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion sääntöjä, joita sovelletaan sellaisten yhteisöjen sivuliikkeisiin, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa¹⁹, mukaan lukien vastaanottavan jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen näiden sääntöjen mukaisesti myöntämä asianmukainen toimilupa. Tämä saattaa edellyttää erityistä toimilupaa sivuliikkeenä tai tytäryrityksenä, ja saattaa johtaa muutoksiin tallettajien kannalta, esimerkiksi silloin, kun talletussuojajärjestelyjä on muutettava. Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneet maksulaitokset eivät siirtymäkauden päätyttyä saa tarjota maksupalveluja unionin alueella yli rajojen tai jäsenvaltioissa sijaitsevien sivuliikkeiden välityksellä Yhdistyneen kuningaskunnan myöntämän nykyisen toimiluvan perusteella²⁰.
- Toimivaltaisilta viranomaisilta EU:ssa toimiluvan saaneiden yhteisöjen (jäljempänä 'EU:ssa toimiluvan saaneet yhteisöt'), mukaan lukien niiden sivuliikkeet, on täytettävä lupaehdot keskeytyksettä²¹. Jos EU:ssa toimiluvan saaneet yhteisöt ovat perustaneet sivuliikkeitä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, näiden sivuliikkeiden on kuuluttava niille yhteisöille, joiden erottamaton osa ne ovat, myönnetyn toimiluvan piiriin. Tähän sisältyy näiden yhteisöjen toimintasuunnitelman ja organisaatorakenteen noudattaminen²² sekä vaatimukset, joiden mukaan kolmannen maan lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet eivät saa estää valvontatehtävien tehokasta hoitamista²³. Toimiluvan piiriin kuuluvat palvelut, mukaan lukien EU:ssa toimiluvan saaneen yhteisön kolmannessa maassa sijaitsevien sivuliikkeiden tarjoamat palvelut, kuuluvat edelleen toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen valvontavaltuuksien piiriin, mukaan lukien erityisesti valtuudet rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle²⁴. Näiden sivuliikkeiden

¹⁹ Direktiivin 2013/36/EU 47 artikla, direktiivin 2014/49/EU 15 artikla, direktiivin (EU) 2015/2366 1 artiklan 1 kohdan a alakohta ja direktiivin 2009/110/EY 8 artikla.

²⁰ Direktiivin (EU) 2015/2366 1 artiklan 1 kohta, 11 artiklan 1 kohta ja 37 artiklan 1 kohta.

²¹ Direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan c alakohta ja direktiivin (EU) 2015/2366 13 artiklan 1 kohdan c alakohta.

²² Direktiivin 2013/36/EU 10 artikla ja direktiivin (EU) 2015/2366 11 artiklan 4 kohta.

²³ Direktiivin (EU) 2015/2366 11 artiklan 8 kohta.

²⁴ Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e alakohta.

tarjoamiin palveluihin sovelletaan myös EU:n oikeudellisessa kehityksessä asetettuja asioita koskevia vaatimuksia²⁵.

2. JÄRJESTELYT JA VASTUUT

- Toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava²⁶ järjestelyt, jotka voivat vaikuttaa siihen, että EU:ssa toimiluvan saaneet yhteisöt pystyvät soveltamaan itsenäistä riskienhallinta- ja -valvontajärjestelmää, joka on oikeassa suhteessa niiden toiminnan luonteeseen, monimutkaisuuteen ja riskeihin, ja että niillä on riittävä operationaalinen kestävyys, mukaan lukien kaupankäynti- ja suojausvalmiudet EU:ssa ja jatkuva pääsy rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin myös kriisiaikoina. Arvioinnissa tarkastellaan esimerkiksi sitä, saavatko EU:ssa toimiluvan saaneet yhteisöt siirtymäkauden päätyttyä edelleen turvautua ulkoistamis²⁷- tai valvontajärjestelyihin²⁸, myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevien sivuliikkeidensä, tytäryritystensä tai emoyritystensä tarjoamien palvelujen osalta. Kyseessä voi olla jatkuva pääsy Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, vapautukset rajoitusten soveltamisesta suuriin riskikeskittymiin²⁹, riskin pienentämisvaatimukset³⁰ tai muut poissulkemismuodot, jotka koskevat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneita vastapuolia, mukaan lukien emoyrityksenä toimivat laitokset tai muut samaan konserniin kuuluvat laitokset. Tällaisessa arvioinnissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon, että jatkuvaa pääsyä kriisinratkaisupalveluihin koskevia pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöksiä ei enää siirtymäkauden päätyttyä sovelleta Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

²⁵ Katso ”Tiedonanto sidosryhmille – Yhdistyneen kuningaskunnan ero unionista ja rahoitusvälineiden markkinoita koskevat EU:n säännöt”.

²⁶ Tämän vuoksi saattaa olla tarpeen jättää uudet hakemukset kunkin käsittelyn osalta.

²⁷ Direktiivin (EU) 2015/2366 11 artiklan 8 kohta ja 19 artikla sekä direktiivin 2009/110/EY 8 artikla.

²⁸ Direktiivin 2013/36/EU 127 artikla, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohta sekä 7 ja 32 artikla.

²⁹ Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohta, direktiivin 2014/59/EU 12 ja 19 artikla sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21. lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta.

³⁰ OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4. heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 (’EMIR-asetus’) 11 artikla.

- Vakavaraisuuskohteluun, jota sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneisiin kolmansiin osapuoliin liittyviin vastuisiin,³¹ kohdistuu vaikutuksia. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaan kolmanteen maahan sijoittautuneisiin yhteisöihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelu on epäedullisempaa kuin EU:hun sijoittautuneisiin yhteisöihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelu. EU:ssa toimiluvan saaneilla yhteisöillä on tämän vuoksi oltava enemmän pääomaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevien vastuiden varalta. Jos EU julistaa Yhdistyneen kuningaskunnan kehityksen vastaavaksi, vaaditun pääoman määrä on sama kuin EU:ssa olevien vastaavien vastuiden osalta. Yhdistyneen kuningaskunnan vastaavuuden arviointi on käynnissä, mutta sen tulosta ei voida ennustaa. EU:ssa toimiluvan saaneiden yhteisöjen on oltava asiasta tietoisia ja valmiita tilanteeseen, jossa niiden vastuisiin, jotka liittyvät Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneisiin kolmansiin osapuoliin, sovellettavat pääomavaatimukset ovat nykyistä korkeammat. Vastaavasti kriisinratkaisukehyksessä saattaa aiheutua vaikutuksia siihen, miten siirtymäkauden päätyttyä arvioidaan kyseisten, unionissa sijaitsevien laitosten Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön nojalla liikkeeseen laskemien velkojen hyväksyttävyyttä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (MREL-vähimmäisvaatimus) osalta³². EU:ssa toimiluvan saaneiden yhteisöjen Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti liikkeeseen laskemien MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten velkojen on siirtymäkauden päätyttyä sisällettävä lisäsopimuslausekkeita, jotka mahdollistavat unionin viranomaisten alaskirjausvaltuuksien tunnustamisen sopimusperusteisesti³³.

3. SOPIMUKSET

- Se, että menetetään mahdollisuus toimia yhden passin turvin, vaikuttaa EU:hun sijoittautuneiden ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden osapuolten välisiin sopimuksiin, sillä se heikentää Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneiden yhteisöjen mahdollisuutta jatkaa

³¹ Katso esim. asetuksen (EU) N:o 575/2013 107, 114, 115, 116, 132 ja 142 artikla, 143 artiklan 1 kohta, 151 artiklan 4 ja 9 kohta, 283 artikla, 312 artiklan 2 kohta sekä 363 artikla.

³² Katso direktiivin 2014/59/EU 45 ja 55 artikla. Katso yhteisen kriisinratkaisuneuvoston odotukset pankkien purkamismahdollisuuksien varmistamisesta brexitiin yhteydessä (marraskuu 2018) ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston MREL-käytäntö vuoden 2020 pankkipaketin 6 ja 7 osan mukaisesti. Katso myös Euroopan pankkiviranomaisen lausunto kysymyksistä, jotka liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan irtautumiseen Euroopan unionista (EBA/OP/2017/12), IV osa, Kriisinratkaisu- ja talletussuojajärjestelmät, sivu 16 ja sitä seuraavat sivut.

³³ Katso direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohta ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston 15. marraskuuta 2018 esittämä kannanotto.

tiettyjen velvoitteiden täyttämistä ja tiettyjen toimintojen harjoittamista, jos sopimus on tehty ennen siirtymäkauden päättymistä. Tämän jälkeen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei enää sovelleta toimivaltakysymyksiä ja sovellettavaa lakia koskevia EU:n sääntöjä. Jos sopimukseen³⁴ sovelletaan Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöä tai jos niihin sisältyy lainvalinta tai sopimus Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimen hyväksi, kyseisten sopimusten osapuolten olisi arvioitava huolellisesti Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisen vaikutus siirtymäkauden päätyttyä kyseisten sopimusten pätevyyteen ja täytäntöönpanokelpoisuuteen sekä toteutettava tarvittavat toimet vähentääkseen mahdollisia riskejä, myös niiden asiakkaille mahdollisesti aiheutuvia riskejä, varmistaakseen palvelujen jatkuvuuden siirtymäkauden päätyttyä.

4. KULUTTAJANSUOJA MAKSUJEN JA PANKKITILIEN OSALTA

- Euromääräisten tilisiirtojen ja suoraveloitusten muodossa tapahtuvaa varainsiirtoa Yhdistyneestä kuningaskunnasta EU:hun jatketaan yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) puitteissa siirtymäkauden päätyttyä³⁵. Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneilla yhteisöillä ei kuitenkaan välttämättä ole velvollisuutta noudattaa tiettyjä sääntöjä, jotka suojaavat maksujen käyttäjiä, kuten lisämaksukieltoa. Tämä saattaa johtaa korkeampiin maksuihin.
- Siirtymäkauden päätyttyä EU:n kuluttajat voivat EU:n lainsäädännön nojalla pitää pankkitiliä Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneessa yhteisössä, jollei Yhdistyneen kuningaskunnan asiaa koskevista oikeudellisista vaatimuksista muuta johdu. Jos pankkitili on Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneessa ja sijaitsevassa yhteisössä, sovelletaan Yhdistyneen kuningaskunnan talletussuojasääntöjä. Jos pankkitili on Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneen yhteisön EU:ssa sijaitsevassa sivukonttorissa, siihen saatetaan soveltaa asianomaisen jäsenvaltion talletussuojajärjestelmää. Direktiivin 2014/49/EU mukaan EU:n jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen luottolaitoksen, jonka kotipaikka on EU:n ulkopuolella, jäsenvaltion alueelle perustamien sivukonttoreiden antama suoja on vastaava kuin mainitussa direktiivissä säädetty. Jos suoja ei ole vastaava, jäsenvaltiot voivat säätää, että tällaisten sivukonttoreiden on liityttävä

³⁴ Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisten sopimusten osalta hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlaskuissa on oltava asianmukaiset sopimuslausekkeet direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan mukaisesti.

³⁵ Kuten maaliskuussa 2019 kokoontunut Euroopan maksuneuvosto (EPC) vahvisti (<https://www.europeanpaymentscouncil.eu/news-insights/news/european-payments-councils-decision-paper-brexit-and-uk-psps-participation-sepa>).

talletussuojajärjestelmään³⁶. Asiakkaiden EU:ssa olisi kuitenkin oltava tietoisia siitä, että tähän yhteisöön, joka voi myös myöntää heille maksukortin, ei enää sovelleta direktiivissä (EU) 2015/2366³⁷ säädettyjä avoimuutta, kuluttajansuojaa, turvallisuutta ja petosten torjuntaa koskevia vaatimuksia.

- Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneisiin yhteisöihin sovelletaan siirtymäkauden loppuun saakka maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 23. heinäkuuta 2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/92/EU ('maksutilidirektiivi')³⁸. Mainitun direktiivin 11 artiklan mukaan EU:n kuluttajat voivat pyytää pankiltaan apua maksutilin avaamisessa jossakin EU:n jäsenvaltiossa. Tätä varten Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneen yhteisön on pyydettäessä toimitettava EU:n kuluttajille maksutta luettelo kaikista voimassa olevista pysyväistoimeksiannoista, jotka koskevat tilisiirtoja ja suoraveloitustuutuksia, sekä saatavilla olevat tiedot heidän tilillään viimeksi kuluneiden 13 kuukauden aikana toteutetuista toistuvista liiketoimista. Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiluvan saaneen yhteisön on myös siirrettävä kuluttajan Yhdistyneen kuningaskunnan tilillä jäljellä oleva mahdollinen positiivinen saldo muille tileille, joita tällä voi olla EU:hun sijoittautuneessa maksupalveluntarjoajassa.

Myös EU:n kuluttajat voivat 31. joulukuuta 2020 asti pyytää EU:ssa toimiluvan saanutta yhteisöä auttamaan heitä avaamaan maksutilin Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevassa yhteisössä.

Näitä sääntöjä ei siirtymäkauden päätyttyä enää sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Yleistä tietoa pankki- ja maksupalveluista annetaan pankki- ja rahoitusalaä käsittelevällä komission verkkosivustolla (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance_en). Kyseisiä verkkosivuja päivitetään sitä mukaa kuin uutta tietoa tulee saataville.

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149–178), 15 artiklan 1 kohta. [Euroopan pankkiviranomaisen lausunto Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista johtuvista talletussuojakysymyksistä](#)

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

³⁸ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214.

Euroopan komissio
Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosasto